

“N’ Ignasi Viñolas i Roig va néixer a Barcelona l’11 de juliol de 1908. L’any 1916, quan tenia 8 anys, va ingressar a l’Esbart Infantil del Centre Social de Betlem, el qual, juntament amb l’Esbart de la Casa de Caritat de Barcelona, dirigia el Mestre Joan Bial i Serra, aquell temps, deixeble del Mestre Joan Rigall i Casajoana, fundador i director de l’Esbart Folklore de Catalunya.

En l’Esbart del Centre Social de Betlem hi va figurar vint anys, o sigui, fins al 1936, en què, a causa de la nostra guerra civil, va dissoldre's.

Però entretant, un fet va succeir que el va portar per un camí que ja no havia de deixar mes. Era l’any 1924. Tenia, doncs, 16 anys. El Mestre Joan Bial va haver de marxar a l’Argentina per la seva condició de viatjant. En aquest viatge, va estar-hi aproximadament cinc anys i, per tal que els dansaires no es dispersessin, el va deixar a ell al front dels dos Esbarts: el del Centre Social de Betlem i el de la Casa de Caritat. I això va ésser la guspira que va encendre en ell la passió per les nostres danses.

L’any 1935, el Mestre, Bial li va confiar la direcció de l’Esbart Dansaire de l’Arboç del Penedès, Esbart que va durar poc temps a causa de la nostra guerra civil. Acabada la nostra guerra, el va anar a trobar el Mestre Joan Rigall (junt amb altres) per refer l’Esbart Folklore de Catalunya. Això era a finals de 1939, i així es va fer. L’any 1941, el Mestre Rigall va convidar-lo a fer-se càrrec de l’Esbart Dansaire de Molins de Rei, direcció que va portar fins a l’any 1961, és a dir, 20 anys. També li va confiar la direcció de l’Esbart de Centelles i del de la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, de Barcelona.

Dels anys 1961 al 1978, va dirigit diversos Esbarts, entre ells, el de Santa Eulàlia de la barriada de la Torrassa, i (casualment), també el de Santa Eulàlia de la Parròquia del Carme, de Barcelona.

A la mort tràgica del Mestre de l’Esbart Català de Dansaires, Francesc Passapera, el dirigent de dit Esbart, el va portar a dirigir-lo, cosa que va fer uns quants anys, entre 1963 i 1978 i on va aprendre una vintena de danses que el Sr. Rigall no va recollir. En tots els llocs va estar, va ensenyar les danses prescindint de tota mena de fer teatre o bé espectacle, és a dir, portant el folklore pur, tal com ell l’havia après. Finalment, l’any 1978, el varen venir a trobar els antics dansaires de Molins de Rei, perquè l’altre any, 1979, s’esqueia el centenari de l’entitat «Joventut Catòlica» i varen voler celebrar-ho amb una ballada, en la qual es varen reunir 28 parelles. Un cop acabada la festa, algú va llençar la idea de continuar l’Esbart, i així va fer-se. Aquest Esbart, de gent de 50 anys i més, va durar fins a la seva mort que succeí el 25 de setembre de 1986.